

[Landbrugsministeren.]

dag kan opvises, og som fremgår af de tabeller, der er trykt i det foreliggende forslag.

Nu er imidlertid det tidspunkt nået, da det er nødvendigt at revidere de gældende love om disse to kvægsygdommes bekæmpelse. De har opfyldt deres mission, og nu er det vor opgave at rangere disse sygdomme ind på et helt andet spor, nemlig det spor, hvor vi i forvejen har sådanne sygdomme som mund- og klovesyge, miltbrand, snive m. fl. — sygdomme, hvis bekæmpelse gennemføres ved foranstaltninger iværksat af det offentlige.

Hvis lovforslaget vedtages i den foreliggende form, vil Danmark blive et af de første lande i verden, der gennemfører så drastiske foranstaltninger over for disse sygdomme; men på basis af foreliggende erfaringer med hensyn til de få og spredte udbrud, der er tilbage, anses det for muligt allerede nu at gennemføre denne ændring uden alt for stor risiko.

De smittede besætninger vil efter forslaget blive stillet under offentligt tilsyn, og ejeren vil få meddelt tilhold bl. a. indeholdende forbud mod levering af dyr undtagen direkte til et slagteri.

De smittede dyr — i visse tilfælde hele besætningen — tænkes nedslået ved offentlig foranstaltning mod erstatning til ejeren, og mælken fra de smittefarlige besætninger tilbageholdes på ejendommen ligeledes mod erstatning, alt for i så høj grad som muligt at undgå, at smitten breder sig til andre besætninger. Lurmærket på de danske mejeriprodukter vil således i fremtiden være en garanti for, at de besætninger, der har leveret grundproduktet — mælken — ikke alene er fri for kvægtuberkulose, men også for smitsom kalvekastning.

Den gunstige situation med hensyn til disse sygdomme og forslaget om, at dyr fra smittede eller som smittede mistænkte besætninger kun må leveres direkte til et slagteri, gør det tilsammen forsvarligt i det væsentlige at fritage den indenlandske omsætning for de ikke ubetydelige omkostninger til attester. Derved vil det også være muligt på ny at kunne omsætte dyr til viderefodning på slagtekvægmarkederne.

I denne forbindelse må det dog frarådes at lade den egentlige leviekvægshandel fore-

gå på disse markeder, hvortil der jo føres dyr af højst forskellig beskaffenhed.

Man har ikke tænkt sig fuldstændigt at slippe kontrollen med de sunde besætninger, idet de turnusmæssige tuberkulinprøver og mælkeprøver foreslås opretholdt.

Ved den foreslåede overgang fra en frivillig til en offentlig bekæmpelse bliver de af de enkelte mejerier vedtagne fællesregler, tilskudsordninger og forsikringer unødvendige, og lovforslaget indebærer i det hele taget en meget stor forenkling og besparelse både for landbruget og for staten.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger og tal-mæssige oplysninger, der ledsager lovforslaget, tillader jeg mig at indstille lovforslaget til velvillig behandling i det høje folketing.

Socialministeren (Bomholt): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring samt forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende hjælp til enlige mødre).*

De foreslåede ændringer i folkeforsikringsloven, om hvilke jeg i øvrigt skal henviser til bemærkningerne til lovforslaget, er i hogsagen følger af det tidligere fremsatte forslag til lov om pension og hjælp til enker.

På et enkelt punkt er der tale om en mindre realitetsændring, nemlig i forslaget til folkeforsikringslovens § 18, stk. 1, nr. 3, 5. punktum. Efter den gældende bestemmelse kan invalide- og folkepensionister ikke oppebære mere end 1 kr. daglig i pengehjælp fra sygekassen og højst i 13 uger i løbet af et tidsrum af 12 måneder. Denne for pensionister gældende undtagelsesregel må ses på baggrund af, at invalide- og folkepensionen er fastsat således, at pensionen anses at svare til fuld forsørgelse. Men dette synspunkt gælder ikke for personer, der alene får folkepensionens mindstebeløb, hvorfor det foreslås, at lovens normale regel om dagpenge fra sygekassen skal gælde for disse personer.

De foreslåede ændringer i forsorgsloven er ligeledes en følge af enkepensionsforslaget. Såfremt dette gennemføres, vil området for forsorgslovens § 282 blive begrænset, idet den hjælp til enker, som nu kan ydes i medfør af § 282, fremtidig skal ydes i henhold

[Socialministeren.]

til bestemmelserne i enkepensionslovens kap. II. Forslaget tilsigter en ajourføring af bestemmelserne i § 282 i overensstemmelse med denne faktiske ændring. I øvrigt kan jeg henvise til bemærkningerne til forslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om folketingsvalg i Grønland.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2595).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om Grønlands landsråd og kommunalbestyrelser m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2596).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af forespørgsel til udenrigsministeren og økonomiministerens af Per Hækkerup m. fl.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 2666).

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Når vi tænker tilbage på vore tidligere drøftelser af markedsproblemerne, kan vi utvivlsomt fastslå, at vi netop i øjeblikket befinder os i den situation, vi hele tiden har frygtet at komme i. De seks' økonomiske union er blevet til en håndgribelig virkelighed, der netop er gået fra sin juridiske realisation til sin begyndende økonomiske virkeliggørelse, og forhandlingerne om frihandelsområdet er afbrudt, i hvert fald på deres hidtidige grundlag og under den hidtidige ledelse. De nordiske planers videre skæbne er fortsat uklar. Når jeg takker de to højtærede ministre for deres redegørelser, kan jeg deri lægge en samtidig tak for den måde, hvorpå forhandlingerne har været ført fra dansk side. Ingen har fremført kritik af de danske forhandleres holdning eller af deres indsats; man har tværtimod ydet dem en anerkendelse, som jeg kan deltage i.

De to redegørelser måtte og skulle naturligvis i første række beskrive handlingsforløbet, der har bragt os frem til den nuværende situation. Det, der derimod formentlig optager os mest i dag og må formodes at ville præge denne debat, er ikke så meget spørgsmålet om, hvad der er sket, som problemet om, hvad skal vi gøre fremover, hvilke muligheder der foreligger, og hvilken politik vi skal følge.

Spørgsmålet deler sig i to dele. Vi står dels over for et langtidsproblem, dels over for de umiddelbart presserende korttidsopgaver.

De sidste, korttidsopgaverne, udspringer af den begyndende forskelsbehandling, som iværksættelsen af de seks' økonomiske union allerede har medført og kan befrygtes at ville medføre i stigende grad, efterhånden som tiden går, og såfremt det ikke lykkes at finde udveje for at undgå eller mildne den.